Відомості.інфо
№14 (654)
4 - 10 квітня 2013 року
http://www.vidomosti.info/

Події

Українські аграрії залучили майже три мільярди гривень кредитів

З початку року вітчизняні сільгоспвиробники залучили майже три мільярди гривень кредитних коштів. Це на 908,1 мільйона більше, ніж у 2012 році. Про це повідомив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк. Найбільші обсяги кредитів залучено господарствами Миколаївської області — 368,3 мільйона гривень, Дніпропетровщини — 317,9 мільйона, Київщини — 231,7 мільйона.

У Тернополі шахрайка видурила півмільйона за дешеве житло

У Тернополі правоохоронці затримали 36-річну мешканку обласного центру. Зловмисниця видурила у довірливих людей понад 500 тисяч гривень, обіцяючи дешеве житло. Жертвами підозрюваної стали десятеро осіб. Ошуканка поширювала чутки про реконструкцію гуртожитків і розповідала, що начебто має впливових знайомих у будівельній фірмі та в квартирному відділі міськради, тож проблем із відчуженням і приватизацією кімнат не буде. За фактом шахрайства відкрито кримінальне провадження.

13,5

до стількох гривень у лютому 2013 року зросли борги українців за житлово-комунальні послуги, повідомили у Держстаті. Всього у січні-лютому українці заплатили за «комуналку» 8,6 мільярда гривень.

За самогоноваріння та розведений удома спирт саджатимуть у тюрму

У Верховній Раді зареєстрували законопроект про запровадження кримінальної відповідальності за самогоноваріння. Проект закону №2652 від 28 березня 2013 року «Про внесення змін до статті 204 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування для збуту міцних спиртних напоїв домашнього вироблення» підготував член фракції Партії регіонів Владислав Атрошенко.

Наразі Кримінальним кодексом не передбачена відповідальність за незаконне виготовлення та збут алкогольних напоїв домашнього приготування. Водночас Кодекс про адміністративні правопорушення передбачає покарання за виготовлення або зберігання без мети збуту самогону чи інших міцних спиртних напоїв домашнього виробництва, виготовлення або зберігання апаратів для їх виробництва у вигляді штрафу в розмірі 3-10 неоподатковуваних мінімумів доходів (51-170 гривень).

Крім того, придбання самогону й інших міцних спиртних напоїв домашнього виробництва карається накладенням штрафу від 1 до 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (17-85 гривень).

У Любешівському лісі впіймали лісокрада

Лісівник із села Хабарище Іван Кулик, оглядаючи двадцятий лісовий квартал у Білозерському лісництві ДП «Любешівське ЛМГ», натрапив на щойно зрубані пеньки дубів і беріз, повідомили у прес-службі управління лісового господарства.

Вирішив по свіжих слідах розшукати зловмисників. Незабаром побачив підводу з трьома чоловіками, які везли деревину. Іван Кулик зупинив їх і попросив показати дозвіл на порубку дерев. У відповідь один із чолов'яг почав розмахувати сокирою, погрожуючи охоронцеві лісу. Врешті вони залишили підводу і втекли у село. Іван Кулик, розуміючи, що сам не впорається, викликав працівників міліції. Правоохоронці встановили, що незаконно вирубував ліс місцевий житель Віктор Г. Він спільно з товаришами вирубав і завіз додому 5 куб. м деревини на суму 20 тисяч гривень. За крадіжку зловмиснику загрожує термін позбавлення волі до трьох років із конфіскацією незаконно вирубаного. Слідство триває.

Ізраїльтяни хочуть побудувати під Ковелем сміттєпереробний завод

У Ковелі знову заговорили про будівництво заводу з переробки твердих побутових відходів. Цього разу ізраїльська компанія Arrow Ecology через свого представника в Україні та країнах СНД Юрія Михальчука запропонувала неподалік міста збудувати сміттєпереробний завод. Про це повідомляє «Про Ковель».

Потужність цього підприємства — 150 тонн сміття на добу, а це означає, що сюди звозитимуть на переробку й утилізацію побутові відходи зі всієї області. До речі, за даними Головного управління містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства ОДА, на Волині офіційно діє 25 полігонів ТПВ загальною площею 82,2 гектара, куди протягом року вивозять до 900 тисяч кубічних метрів сміття.

Щоб звести сміттєпереробний завод, компанії необхідно 4,5 гектара землі. Згідно з чинним законодавством, лише депутатський корпус міської ради приймає рішення щодо земельних питань. Саме тому представник столичного ТОВ «Інвестиційна компанія «Марконі» Сергій Лямін і Юрій Михальчук із пропозицією ізраїльтян прийшли на розмову до місцевих депутатів.

Вони розповіли, що Arrow Ecology будує заводи, де тверді побутові відходи переробляють за допомогою нової унікальної технології Arrow Bio — водяної сортувальної системи сміття. Після переробки чи утилізації відходів утворюється біогаз, який є альтернативною екологічно чистою енергією для силових установок, і органічне добриво найвищих стандартів, яке можна використовувати в сільському господарстві.

Пан Михальчук особливо наголосив, що виробництво з переробки ТПВ на навколишнє середовище не впливатиме, будь-який запах відсутній. Загальна вартість проекту, який може бути реалізований у Ковелі за півтора року, становить 15-20 мільйонів євро. На підприємстві працюватиме до 40 чоловік.

За словами Юрія Михальчука, компанія вже побудувала такі потужні сучасні заводи в Ізраїлі, Австралії, США, Італії, Китаї та Румунії.

Наразі ковельські депутати вирішили створити спільну робочу групу, яка вивчить умови як міста, так і компанії, щоб зрозуміти, як співпрацювати і втілювати проект у життя, та провести з цього питання громадські слухання.

Світовий банк помітив спад в економіці України

Світовий банк погіршив прогноз зростання ВВП України з 3,5% до 1% у 2013 році. Про це на прес-конференції повідомив старший економіст представництва СБ в Україні, Білорусі та Молдові Руслан Піонтковський. «Українська економіка перебуває у рецесії», — сказав експерт.

За його словами, Світовий банк також погіршив прогноз зростання ВВП України на 2014 рік — із 4% до 3%. У 2015 році зростання ВВП у нашій країні, за прогнозом Світового банку, становитиме 4%.

Нагадаємо, що у липні 2012 року Світовий банк заявив про прогноз зростання ВВП України в 2013-му на рівні 3,5%, а у 2014-му — 4%.

Голова Волинської облдержадміністрації Борис КЛІМЧУК:

Скаржаться та плачуть

В останні дні березня відомий веб-сайт «Коментарі» опублікував інтерв'ю голови Волинської облдержадміністрації Бориса Клімчука. У ньому — роздуми, оцінки, конкретні дії одного з найдосвідченіших губернаторів України. Матеріал публікуємо з незначним скороченням.

— Чи можна, на Ваш погляд, вирішувати проблему від'ємної демографічної динаміки в окремо взятому регіоні? Якщо так, то яким чином?

— У нас три роки поспіль природний приріст населення. За рівнем народжуваності наша область, поряд із Рівненською та Закарпатською, тримає першість. Якщо в Україні на кожну тисячу жителів з'явилося на світ у середньому по 11 дітей, то на Волині — 14,1, на Закарпатті — 14,8, на Рівненщині — 15,3. Зменшився і рівень смертності. Він є нижчим, аніж у попередні 12 років.

Тут, я вважаю, спрацювали стимули, які впроваджує держава. Це чи не єдиний вдалий проект Президента Ющенка та його команди щодо стимулювання народжуваності відповідними виплатами. Нова влада, розуміючи глибину цієї проблеми, не лише не зменшила, а й збільшила їх. У 2012 році винагороду, яка виплачується при отриманні почесного звання «Мати-героїня», отримало 2695 волинянок. Усе це, звичайно, серйозні засоби стимулювання, які не могли не спрацювати.

Хочу зауважити, що головний ресурс кожної країни — це її люди. Зменшення кількості жителів є трагедією для держави. І добре, що Президент Ющенко і Президент Янукович це зрозуміли. Й прийняли дуже серйозне фінансово-економічне, політичне рішення про підтримку сімей, стимулювання народжуваності. Будь-яка країна за будь-яких технологій порожня без людського ресурсу. Мене тішить, що під новонароджених ми маємо нормальну базу, тішить, що Волинь другий рік поспіль має одну з найнижчих в Україні малюкову смертність і нема випадків материнської смертності. Це означає, що наші медики працюють правильно, чітко, оперативно. У нас на базі Луцького пологового будинку діє неонатальний центр. Ми його організували ще за часів мого першого головування в обласній адміністрації. Лікарі почали рятувати і виходжувати 600-грамових малюків ще 10-13 років тому.

— Як Ви ставитеся до ідеї, щоб держава в особі обласних державних адміністрацій узяла на себе всі боргові зобов'язання по зарплатах, одноразово погасила їх, а вже потім питала з боржників сама, знявши цей тягар із плечей найманих працівників?

— Цікава ідея. Якби це робити сьогодні або завтра, то я — за. Бо вже виконав значну частину цієї роботи. Коли повернувся на посаду голови Волинської облдержадміністрації, то борги з виплати зарплати в області були понад 30 мільйонів гривень, сьогодні ж їх залишилося тільки 4,3 мільйона. Я взяв би зобов'язання на себе, питав би з боржників. Але, знаєте, питати можна з економічно активних підприємств, що ми й робимо. Та на сьогодні більшу половину боргів, що залишилися, наплодили підприємства-банкрути. Питати з боржників ОДА, звичайно, може, але цей запит буде поза межами її компетенції. Ми не маємо впливу на ці процеси, вони вже перебувають у юрисдикції судів і виконавчих служб. Ми можемо хіба що відстежувати, говорити про ефективність чи неефективність роботи державних виконавців, що ми, до речі, маючи аргументи, теж робимо. Від економічно активних підприємств домоглися змін на краще у цьому напрямі, а з банкрутами потрібне правове рішення.

Для зменшення заборгованості з виплати зарплати ми застосовували різні методи. Один із них — мої, як я їх називаю, «листи щастя». В них я звертався до керівників, до власників, до менеджерів як до патріотів України. Я їм писав: «Дорогі мої, я вдячний вам за розвиток бізнесу на Волині, за те, що ви створили робочі місця, їх тримаєте і платите своїм людям, але я абсолютно вас не розумію, коли ви обмежуєте людей в їхньому праві отримати зарплату вчасно». Цю роботу я розпочинав два з половиною роки тому. Це — не репресії, тут треба достукатися до розуму, до серця, до сумління українців. Бо власник — українець, і люди, які в нього працюють, — українці. Колись президент Литви Альгірдас Бразаускас сказав: «Я не борюся з тіньовою економікою, я створюю умови, щоб мої бізнесмени, які поки що там, у тіньовій економіці, потихеньку виходили в сіру зону, а потім — у світлу». Великі слова великої людини, у якої я мав щастя вчитися, працюючи Послом України у Литві. Тому ми не боролись, а системно працювали, використовуючи різні методи, щоб погасити борги.

— Як Ви ставитеся до ідеї бюджетного федералізму? Чи вважаєте продуктивними міжбюджетні відносини, що склалися сьогодні, коли в центрі консолідується до трьох четвертих загальних доходів країни, а делеговані органам місцевого самоврядування повноваження фінансуються за залишковим принципом?

— Бюджетний кодекс, який ухвалювався з ініціативи Президента Кучми та розроблявся прем'єр-міністром Ющенком, був дуже прогресивним кроком на той час. Я був одним із апологетів того Бюджетного кодексу, хоча тодішні мої колеги-губернатори сприймали його по-різному. В ньому закладена формула, за якою бюджетний розподіл іде і до сьогодні. Формула, за якою обласні ради й обласні державні адміністрації позбавлені впливу на розподіл бюджетного ресурсу. Може, на той період, при тому рівні бюджетної забезпеченості на область, місто, район, не всіх вона задовольняла. Проте що стосується моєї рідної Волині, то ця формула сьогодні покриває всі захищені статті бюджетів усіх рівнів. Я був одним із тих губернаторів, які зверталися до прем'єра Пустовойтенка і просили гроші, ті, які нам належали. Але ці гроші до затвердження формули розподілялися в ручному режимі. Кожного дня. Сьогодні, інколи зустрічаючись, ми згадуємо ті дні, як страшний сон. Ми чекали Ігоря Мітюкова (тодішнього міністра фінансів), доки він поїде до прем'єра, підніметься на 8-й поверх і скаже нам: «Ні, сьогодні грошей немає». А тут — люди голодні. Тут — невиплачені по півроку зарплати, соціальні виплати. Тому для мене формула, яка сьогодні працює, — це програма-мінімум, яка реалізована. Майже три роки я практично не турбуюсь і не цікавлюся в казначействі, як відбувається розподіл грошей на захищені статті бюджету. Моє завдання — спробувати виявити разом зі своїми колегами, міськими головами, головами районних адміністрацій непродуктивні витрати і скоротити їх. І нам це вдається. Цьогоріч ми маємо в обласному бюджеті 35 мільйонів гривень, зекономлених торік.

Природним є бажання людей, які живуть і працюють, отримувати більше. Так само більше хочуть регіони, території. Але більше чи менше — все пізнається в порівнянні. Сума інвестицій на соціально-економічний розвиток Волині у 2009-му склала 13,9 мільйона гривень на весь рік. Але тодішній голова Волинської обласної ради писав листа прем'єру, казав: Юліє Володимирівно, ці гроші не туди треба, а туди, бо ось там проголосували за нашу політичну силу, а ось там — наші вороги. Це такий сором, така ганьба. Хоча ці люди до цього часу не розуміють, що це — ганьба. Вважають, що з погляду партійного будівництва це звична річ. Мене ж цікавить, що буде загалом у регіоні. За неповних три роки сума капітальних інвестицій, які область отримала від держави, — майже 850 мільйонів гривень. За ними — добудовані об'єкти, відбудовані школи, садочки, лікарні. За ними — повернення наших будівельників із Москви, Білорусі, Португалії. За ними — утворення нових будівельних організацій.

Щодо бюджетного федералізму. Ніде немає самодостатніх громад. У Польщі самодостатніх гмін відсотків 30. Колись в Україні була така спроба. Зібрали голів сільських і селищних рад і сказали їм: даємо вам свободу, будемо формувати бюджет знизу догори. Більшого популізму і нещирості я не знаю. Не можна ж так людей в оману вводити. Ми чітко працюємо зі сільськими головами. Вони вмонтовані в систему влади. Вони знають одне золоте правило: якщо твоя громада потребує реконструкції якихось об'єктів, нового будівництва, то ти, як сільський голова, мені листів не пишеш. Завдання сільської громади — визначитись із пріоритетами, виготовити проектно-кошторисну документацію, а тоді вже апелювати з чіткими розрахунками до обласної влади. І, не дай Боже, писати листи в Київ. Це забирає час, енергію і викликає синдром споживацтва.

Слава Богу, сьогодні агробізнес відбувається успішно. Принаймні менеджери волинського агробізнесу не ниють. Скаржаться і плачуть тільки невдахи, неуспішні. Такі є. Їм дай землю чи у власність, чи в оренду, вони однаково будуть погано господарювати, бо не вміють цього робити, не навчилися, не хочуть, не знають

— Чи є в облдержадміністрацій способи допомогти робітникам підприємств у боротьбі за підвищення зарплат? На чиєму боці повинна виступити ОДА в разі конфлікту між хазяїном і найманими працівниками?

— Я не вживаю слова «боротьба». Для мене воно не існує. Боротьба може бути на спортивному килимі. Має бути система роботи в кожному випадку, з кожної окремої теми, враховуючи особливості того чи іншого бізнесу. В області є серйозні підприємства харчової, металургійної, машинобудівної промисловості. Вони, як правило, в оренді або у приватній власності. Є підприємства практично зі стовідсотковим іноземним ка-